



Arrest

**nr. 89 843 van 16 oktober 2012
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 30 juli 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juni 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN WALLE en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster diende op 23 december 2011 een asielaanvraag in. Op 28 juni 2012 werd een beslissing genomen tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet). Het onderhavig beroep is gericht tegen deze beslissing.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een Armeens staatsburger te zijn en van Armeense origine te zijn. Op 5 oktober 2011 heeft u uw land van herkomst verlaten en op 23 december 2011 heeft u in België asiel aangevraagd. Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u uw asielaanvraag baseert op de vluchtmotieven die door uw echtgenoot, A.P. werden aangehaald. Meer bepaald heeft u uw land verlaten omwille van de problemen die uw echtgenoot en u hebben gekend met uw schoonouders en uw schoonbroer die getuige van Jehova zijn. Op 16 april 2008 was er een ruzie tussen uw echtgenoot enerzijds en zijn ouders en broer anderzijds. U kwam tussenbeide, werd geslagen en viel op de grond. Hierdoor verloor u uw ongeboren kind.

Uw ouders, S en K, en uw zus, D.K., dienden eerder al een asielaanvraag in België in. U haalt zelf aan dat uw asielaanvraag niets te maken heeft met de problemen die zij in het kader van hun asielaanvraag hebben aangehaald.

U bent in het bezit van volgende documenten: uw universitair diploma, uw huwelijksakte, een kopie van enkele pagina's van uw Armeens paspoort en de geboorteakte van uw dochter E.P..

B. Motivering

U verklaart dat u uw asielaanvraag baseert op de problemen die uw echtgenoot, A.P., aanhaalt (CGVS, p. 10). Buiten deze problemen met uw schoonouders en uw schoonbroer verklaart u zelf geen andere problemen te hebben gekend in Armenië (CGVS, p. 10). Aangezien in het kader van de asielaanvraag van uw echtgenoot de beslissing is genomen tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De beslissing van uw echtgenoot werd als volgt gemotiveerd:

"Alvorens men zich op internationale bescherming kan beroepen dient op afdoende wijze te worden aangetoond dat er onvoldoende beschermingsmogelijkheden in het land van herkomst zijn. Op basis van volgende vaststellingen kan u echter niet aannemelijk maken dat u geen beroep zou kunnen doen op effectieve bescherming door de Armeense autoriteiten.

Uit uw verklaringen blijkt dat u van mening bent dat de Armeense autoriteiten niet in staat zijn om effectieve vervolgingsmaatregelen te ondernemen tegen getuigen van Jehova (CGVS 2 (14.05.2012), p. 8 & 11). U haalt hierbij het voorbeeld aan van een getuige van Jehova die voor een kerk mensen probeerde te bekeren, doch door de rechtbank niet werd veroordeeld omdat hij dure advocaten had die door zijn geloofsgemeenschap werden betaald (CGVS 2 (14.05.2012), 8-9). Echter, bovenstaande bewering is niet in overeenstemming met de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier. Uit deze informatie blijkt immers dat de Armeense grondwet de vrijheid van godsdienst garandeert, doch ook dat de getuigen van Jehova van alle religieuze minderheden er het meest negatief worden bekeken door de bevolking en de autoriteiten. Uit diezelfde informatie blijkt eveneens dat getuigen van Jehova die strafbare feiten gepleegd hebben, daadwerkelijk strafrechtelijk worden vervolgd.

Daarnaast moet worden opgemerkt dat u slechts 2 keren een instantie heeft gecontacteerd in verband met uw problemen. Meer bepaald heeft u in 2007 2 keren uw wijkagent verteld heeft over uw problemen (CGVS 1 (22.02.2012), p. 17). Beide keren vonden plaats voor u tweemaal met uw echtgenote apart ging wonen en voor de geboorte van jullie kind. Aangezien uit uw verklaringen blijkt dat u steeds meer problemen kreeg met uw suikerspiegel ten gevolge van de stress door de problemen met uw ouders en broer, is het opmerkelijk dat u de laatste 4 jaar dat u in Armenië was, geen enkele instantie van uw land op de hoogte heeft gebracht van uw problemen met uw familie (CGVS 1 (22.02.2012), p. 17 & CGVS 2, p. 12). Als reden voor dit nalaten stelt u dat u niet weet naar welke instantie u kunt gaan en dat u bang was (CGVS 1, p. 17). Deze verklaringen zijn echter niet afdoende. Immers, uit uw verklaringen blijkt dat u wel degelijk op de hoogte bent van het bestaan van andere instanties, met name het parket en de recherche (CGVS 2, p.12). Ook stelt u dat de andere instanties niets zouden ondernemen omdat de wijkagent dergelijke problemen eerst moet registreren en vervolgens aan hen aankaarten (CGVS 2, p. 12). Aangezien u in de vragenlijst die bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd opgesteld voor het CGVS vermeldt dat u geen problemen heeft gekend met de Armeense autoriteiten (vragenlijst CGVS, p. 3) en aangezien u tijdens uw 2 gehoren bij het CGVS geen enkel gewag maakt van enige problemen die u ooit voordien zou hebben gehad met de autoriteiten, is er geen aanwijsbaar beletsel voorhanden dat u weerhoudt om zich opnieuw naar de wijkagent te wenden voor het indienen van een schriftelijke klacht wanneer de problemen groter werden,

en daarop volgend, indien de wijkagent wederom in gebreke zou blijven, om zich tot een andere instantie te wenden om uw problemen kenbaar te maken. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt en die reeds werd vermeld, dat de Armeense autoriteiten wel degelijk bereid en in staat zijn om overtredingen van getuigen van Jehova te vervolgen.

Tevens heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat u zich op geen enkele andere plaats in Armenië kan vestigen. Het betreft immers een conflict met privé-personen die afkomstig zijn uit uw directe familiale kring en niet met de autoriteiten. Bovendien betreft het een conflict dat zich louter afspeelt op lokaal niveau. Meer bepaald blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, dat uw problemen met uw ouders en broer zich telkens situeren in de provincie Ararat, meer bepaald in de ouderlijke woning en in de woningen in Masis en Artashat waar u met uw gezin enkele dagen heeft verbleven. Uw stelling volgens dewelke uw familie u in heel Armenië zou kunnen vinden (CGVS 1, p. 17 ; CGVS 2, p. 13), heeft u niet kunnen onderbouwen. Immers, u heeft geen enkel idee op welke manier uw familie jullie verblijfplaats in Masis en Artashat heeft gevonden en u weet niet hoe uw familie u elders in Armenië zou kunnen vinden (CGVS 1, p. 16 & 17). Daarenboven is het slechts uw vermoeden dat uw ouders een opsporingsbericht zouden verspreiden indien ze u niet zouden vinden (CGVS 1, p. 17). Gezien uit de bovenvermelde informatie blijkt dat de getuigen van Jehova niet dusdanig machtig zijn dat de Armeense overheid geen zeggenschap heeft over hen, dat er integendeel sprake is van enige negatieve attitude in hoofde van de overheid en de bevolking ten aanzien van de getuigen van Jehova, kan alvast niet worden aangenomen dat de algemene bevolking of de overheid enige rol zouden spelen in zulk opsporingsbericht. Uw vermoeden dat de getuigen van Jehova een opsporingsbericht zouden verspreiden dat u in heel Armenië zou traceren, dient dan ook onrealistisch te worden genoemd. Daarnaast blijkt uit uw verklaringen dat uw echtgenote en u over voldoende financiële middelen beschikken om zich elders in Armenië te hervestigen. Immers, uit uw verklaringen blijkt dat u voor uw reis naar België 6.000 euro heeft betaald (verklaring DVZ, punt 34 & CGVS 2, p. 13) en dat er voor de reis van uw echtgenote naar België 10.000 euro werd betaald (verklaring DVZ, punt 34). Bijgevolg brengt u geen enkel afdoend element aan dat kan verklaren waarom u niet over een veilig vluchtalternatief binnen Armenië zou beschikken.

Tot slot is het opmerkelijk te noemen dat uw echtgenote, die eveneens een asielaanvraag ingediend heeft omwille van de problemen die zij en u hebben gekend met uw ouders en uw broer (CGVS echtgenote 1, p. 10), pas samen met u op 23 december 2012 een asielaanvraag heeft ingediend (CGVS echtgenote 1, p. 9). Nochtans was uw echtgenote reeds op 5 oktober 2012 in België aangekomen (CGVS echtgenote 1, p. 9). Uw echtgenote verklaart dat ze op uw komst naar België gewacht heeft om een asielaanvraag in te dienen (CGVS echtgenote 1, p. 9). Het is echter opmerkenswaardig dat uw echtgenote die verklaart haar land van herkomst te hebben moeten verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging, tweeënhalve maand na haar aankomst in België wacht om een asielaanvraag in te dienen. Deze vaststelling ondermijnt de verklaarde ernst van jullie vrees.

Wat betreft uw verklaringen volgens dewelke u net als iedere diabeticus onvoldoende medicatie van de Armeense staat krijgt en bijgevolg zelf extra medicatie diende aan te kopen (CGVS 1, p. 7 & 8), dient te worden opgemerkt dat deze door u ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat in hoofde van uw echtgenote eveneens werd besloten tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. De kopie van enkele pagina's van uw Armeens paspoort bevat louter informatie betreffende uw identiteit die geenszins betwist wordt. De brief van het dorps huis van Taperakan dd. 17.02.2012 toont louter aan dat uw ouders en uw broer sinds 2005 Getuigen van Jehova zijn, hetgeen niet betwist wordt. De faxkopie van een brief van een Belgische advocaat dd. 24.01.2012 stelt dat u van 9 tot 12 januari 2012 gehospitaliseerd werd en bijgevolg niet aanwezig kon zijn op het geplande interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 11 januari 2012. Doch het bevat geen informatie betreffende de door u verklaarde problemen. De faxkopie van attest van een Belgische sociale verpleegkundige stelt eveneens dat u 4 dagen wordt gehospitaliseerd. Doch het document vermeldt geen verdere informatie. De faxkopie van een Belgisch medisch attest dd. 23.01.2012 bevat louter informatie over uw

gezondheidstoestand. Zo stelt het medisch attest dat u suikerziekte heeft, vermeldt het mogelijke complicaties en somt het de medicatie op die u neemt. Doch het bevat geen informatie die bovenstaande beslissing kan wijzigen. Het Armeens medisch attest op uw naam dd. 17.02.2012 stelt dat u op 8 juni 2007 in het medisch centrum van Vedi werd onderzocht en dat er suikerziekte bij u werd vastgesteld, hetgeen niet wordt betwist. Ook stelt dit medisch attest dat u verklaart dat u ziek bent geworden nadat u bent geschrokken, doch preciseert het niet waarvan u geschrokken bent. Wat het Armeens medisch attest op uw naam (document 10) betreft, dient opgemerkt te worden dat het aantoonst dat u op 31 mei 2008 werd opgenomen in het ziekenhuis omdat u in coma geraakt was omwille van uw suikerziekte. Ook bevat het attest de resultaten van de uitgevoerde onderzoeken. Doch dit attest bevat geen informatie betreffende de problemen die u verklaart met uw familie te hebben gekend, noch bevat het enige informatie die bovenstaande beslissing zou kunnen wijzigen. De brief van uw Belgische advocaat dd. 15.05.2012 bevestigt enkel dat u uw origineel paspoort heeft neergelegd en stelt dat een medisch attest in verband met uw geheugen- en concentratieproblemen zal worden bezorgd. Dit verwachte medische attest werd intussen neergelegd (document 14). Echter, deze brief van uw advocaat bevat geen enkele informatie die bovenstaande beslissing kan wijzigen. De brief van uw Belgische advocaat dd. 22.05.2012 bevat aanvullende informatie over de in bijlage toegevoegde documenten (documenten 14, 15 & 16) en herhaalt dat u geheugenproblemen heeft. Doch bevat het geen gegevens die bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. De faxkopie van het Belgisch medisch attest dd. 27.03.2012 stelt louter dat u aan diabetes mellitus leidt, dat u zenuwachtig bent en aan concentratieproblemen lijdt. Echter, dit attest bevat geen enkele informatie betreffende de door u verklaarde problemen in uw land. In de faxkopie van de verklaring dd. 16.05.2012 verklaart uw docent Nederlands eveneens dat u geheugenproblemen heeft. Doch, het bevat geen gegevens over de door u verklaarde problemen in Armenië. Het medisch artikel "Diabetes Mellitus" bevat informatie over diabetes en de hieraan gelinkte mogelijke gezondheidsproblemen en behandelingen. Echter, het bevat geen informatie over de door u verklaarde problemen met uw familie, noch bevat het informatie die bovenstaande vaststellingen kunnen weerleggen. Het Armeens medisch attest op naam van uw echtgenote dd. 17.02.2012 toont enkel aan dat uw echtgenote op 16 april 2008 een miskraam heeft gekregen. Doch dit attest toont geenszins aan dat deze miskraam het gevolg zou zijn geweest van een slag door uw broer of ouders, zoals uw echtgenote beweert (CGVS echtgenote, p. 7). Het attest van een Armeense middelbare school op naam van uw echtgenote toont louter aan dat uw echtgenote van 1 september 2009 tot 1 oktober 2011 heeft gewerkt als lerares fysica in de middelbare school van Taperakan en dat ze zelf haar ontslag heeft ingediend. Doch het bevat geen informatie betreffende de door u verklaarde problemen met uw ouders en broer."

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Uw huwelijksakte, de kopie van enkele pagina's van uw Armeens paspoort en de geboorteakte van uw dochter E.P. bevatten louter informatie over uw identiteit en die van uw gezin die geenszins betwist wordt. Doch ze bevatten geen informatie betreffende de door u verklaarde problemen. Wat uw universitair diploma betreft, dient opgemerkt te worden dat het enkel informatie bevat omtrent uw scholing, doch niet met betrekking tot de door u verklaarde problemen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat verzoekster haar aanvraag om erkenning als vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verbindt aan deze van haar echtgenoot A.P., wiens zaak bij de Raad voor vreemdelingenbetwistingen is gekend onder het nr. 103.592. Ook in het verzoekschrift roept verzoekster geen eigen motieven in en herhaalt verzoekster dezelfde middelen die werden opgeworpen in het verzoekschrift van haar echtgenoot.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. 89 842 van 16 oktober 2012 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd aan A.P. Derhalve kan ten aanzien van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, noch een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, van de dezelfde wet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien oktober tweeduizend en twaalf door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingezaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

M. MAES